

AZUTÁN JÉZUS ELJÖTT ÉS HÍVOTT

Szent János, 11. fejezet, a 18. verstől kezdve szeretném felolvasni.

Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamnyira:

A zsidók közül pedig sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket a testvérük miatt.

Márta pedig, amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe sietett: Mária pedig otthon maradt.

Ekkor Márta így szólt Jézushoz, Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

De tudom, hogy még most is, bármit kérsz . . . Istentől, Isten megadja neked.

Jézus azt mondta neki, feltámad a testvéred.

Márta így szólt hozzá, tudom, hogy feltámad a feltámadásban az utolsó napon.

Monda néki Jézus, Én vagyok a feltámadás és az . . . élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, élni fog:

És aki él és hisz bennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?

Azt monda neki, Igen, Uram: hiszem, hogy Te vagy a Krisztus, az Isten Fia, amelynek a világra kell jönnie. (És figyeljetelek!)

Majd miután ezt mondta, elment az útjára, és titokban hívta Máriát, a nővérét, így szólva, A Mester eljött, és hív téged.

² Imádkozzunk. Mennyei Atyánk, erősítsd meg ezeket az Igéket a szívünkben ma este, ahogyan várunk Rád. A Te Igéd, a Te szolgálád és a felolvasott szöveget, mind Rád bízunk, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Leülhettek.

³ Azért vagyok itt, hogy megpróbáljak segíteni Isten népének. Nem annyira, hogy imádkozzak, és a betegekre tegyem a kezemet, hanem hogy felismerjék Jézus Krisztust, közöttünk, az Isten Fiát, aki közöttünk van. Ma este erről a témáról beszélünk: *Azután Jézus Eljött És Hívott.*

⁴ Nos, ez az időszak, amiről beszélünk, egy nagyon szomorú időszak volt. Ha valaha is olvastátok Urunk életének történetét,

megtudjuk, hogy Ő nagyon jó Barátja volt ennek a fiúnak, Lázárnak. Ő . . . Miután József elment, vagyis, azután elment otthonról és eljött, hogy Mártához, Máriaához és Lázárhoz költözzön. És nagyon jó barátok voltak. Olyan volt számukra, mint egy pásztor, egy–egy igazi Barát. És készítettek Neki néhány ruhát, egy kabátot, azt hiszem, azt mondják, és az egészet varrás nélkül szőtték. És tettek bizonyos dolgokat Érte, mert hittek Benne. Ők voltak azok akik–akik hitték és látták ezt. Elhagyták a gyülekezetet, és így tovább, hogy kövessék Őt. És ez nagy dolog volt abban az időben, aminek még halál is lehetett a büntetése, hogy–hogyan elhagyták.

⁵ De, Jézus, ez az Ember, aki körbejárt, ahogy azt állították, és feldúlta a templomaikat, és gonosz dolgokat mondott a papjukról, és–és így tovább, és úgy gondolták, hogy nagy kárt csinált nekik. És–és ha akárki vallást tett Róla, az azt jelentette, hogy azt az embert kitiltották a zsinagógákból. És aztán, ha kikerülsz a gyülekezetből, ők–ők azt gondolták, hogy nincs–nincs esélyed a megváltásra. Ha nem tartoztál az egyik szektájukhoz, például farizeusokhoz, szaddiceusokhoz vagy valami hasonlóhoz, nem volt megváltás, ha ezen kívül voltál. És volt hozzá joguk, és kulcsuk, és ők egyszerűen kirúghattak, ha akartak. Ezt ők maguk mondták. Nem csoda, hogy Jézus azt mondta, “Ti a hagyományotok által hatástalanná tettétek Isten Igéjét.” Látjátok?

⁶ És most újra megismétlődik, mert mindannyian tudjuk, hogy a történelem időről időre megismétli önmagát. És szomorú kimondani, de meg lett prófétálva, hogy megismétlődik, és ez ismét megtörtént.

Azt látjuk, hogy Jézusról nem voltak jó vélemények.

⁷ Sokszor az emberek el akarják ítélni azt az embert, aki nem ért egyet velük. Nem szabadna ezt tennünk. Lehet, hogy nem értünk egyet egymással, mégis lehetünk barátságosak. Ha egy emberrel nem értek egyet, ugyanakkor nem tudom szeretni őt és imádkozni érte, és nem értek vele- . . . egyet vele, az Írások alapján, egy jobb megvilágosodás érdekében, akkor inkább nem mondok neki semmit. Mindig barátilag szeretnék vitatkozni vele, mert szeretem, és én–én biztosan nem akarom, hogy elveszen. És ugyanezt kellene tennie velem is; nem akarunk elveszni. És gondolatainkat arra kell alapoznunk, amit az Ige mond. Legyen az Ige igaz. Nem a mi hitvallásunk vagy a gondolataink, hanem amit Ő mond; nincs személyes értelmezés, csak amit az Ige mondott.

⁸ A minap este tettem valamit, ami szinte szentségtörésnek hangzik, azt hiszem, ez egy szolgálói reggelin történt a minap. Jézust bíróság elé vittem. Azt mondtam, “Ahogy akkor tették, úgy tesz ma is.” Talán jó lenne, ha egy pillanatra

megismételném, ha van időnk. Nos, mondtam, ma azt találjuk, hogy . . .

⁹ Luther reformációja, ő, annak az idején azt mondta, hogy az igaz ember hitből él. “Az ember, aki hisz, annak Az megvan.” De kiderült, hogy sokan közülük azt mondták, hogy hisznek, és nem volt meg.

¹⁰ John Wesley idejében, ha megkapták a második áldást, amit úgy hívtak, megszentelődés, teljes megszentelődés, örültek és kiáltoztak. “Mindenkinek, aki kiabált, annak megvolt.” De rájöttek, hogy nincs meg. Sokan kiabáltak, és nem volt meg nekik.

¹¹ Pünkösd napjaiban azt mondták, “Most jött el az ajándékok helyreállítása, bemelegítés a Szellembe. Aki nyelveken szól, az megkapta.” Azt látjuk, hogy sokan szóltak nyelveken, de nem volt meg nekik.

¹² Erre azt mondják, “Nos, a Szellem gyümölcsei, ez Az.” Ó, nem, nem a Szellem gyümölcsei. A Keresztény Tudományban ez megvan, ahol aligha. . . A szeretet a Szellem gyümölcse. És, nekik több szeretetük van, mint bárki másnak, és tagadják Jézus Krisztus Istenségét; azt mondják, hogy Ő csak egy próféta, egy hétköznapi ember. Látjátok? Tehát ez nem elég.

¹³ Hadd tegyem fel ezt a kérdést egy pillanatra. Vigyük Jézust bíróság elé. És Isten bocsássa meg nekem ezt a kijelentést, az emelvényről, de egy percre Ellene leszek, csak hogy Világosságot hozzak nektek. Értitek?

¹⁴ “Most pedig itt vagytok ma este; hozzátok beszélek. Én . . .” (Ez egy másik időben történt, mikor a názáreti Jézus a földön járt.) “Hozzátok jövök, hogy perbe szálljak veletek ez ellen a fickó ellen, a názáreti Jézus ellen. Mindannyian tudjuk, hogy Isten a szeretet. A Biblia azt mondja, hogy Ő az. Rendben van, és a szeretet, a Szellem a hosszútűrés, a szelídség, a türelem, a kedvesség és így tovább, és a szeretet. Most azt mondom, szeretnék kérdezni valamit. Vegyük azt, amit—amiről tudjuk, hogy egy keresztény.

¹⁵ “Nézzük meg az öreg papodat. Az ő ük-ük-ük-ükapja is pap volt. A léviták származási vonalában kellett születnie, hogy pap lehessen. Most kiderült, hogy nem volt olyan élete fiatalemberként, mint nektek. Mit csinál? Feláldozza magát, ott van fent, hogy tanulmányozza az Igét, Isten Igéjét. Végigmegy rajta, éjjel-nappal, éjjel-nappal, minden betűjét ismernie kell, minden szót a tekercsen. Kívülről kell tudnia. Ő—ő, van benne valami, amit tudnia kell.

¹⁶ “És aztán, ezen kívül, amikor apukád és anyukád összeházasodott, ki adta össze őket, mint férj és feleség? A te istenfélő öreg papod. Ki jött apádhoz, amikor szükségben volt, és tartozott némi pénzzel a farmján, mikor a hitelesek el akarták venni? Ki állt mellé? A kedves öreg pap. Ki állt édesanyád mellett ott a szobában, amikor megszült téged? A kedves öreg

pap. Ki jött hozzád, amikor beteg voltál, szükségben? A kedves öreg papod. Ki volt az, aki megáldott téged, és Istennek szentelt, és körülmetélt téged a nyolcadik napon? A te kedves öreg papod. Amikor apukád és anyukád válni készültek, ki hozta őket újra össze, ki tartotta őket össze? A kedves öreg papod. Ha baj van a környéken, ki oldja meg? A kedves öreg papod. Bizonyára.

¹⁷ “Nos, ez a kedves öreg pap tudja, hogy a Biblia szerint Isten egy bárányt követel áldozatul. Sokan közületek üzletemberek, tehát nem nevelnek juhokat, pedig Istennek megköveteli a juhot. Így készítettek ott néhány standot, hogy eladják a juhaikat, hogy az üzletemberek felvehessenek és megvehessék, hogy felajánlhassák az áldozatot a lelkükért, amit Isten megkövetel.

¹⁸ “És mit csinált ez a fiatalember, akit Jézusnak hívnak? Honnan jött? Azt mondta, hogy szűztől született. Ki hallott már ilyen ostobaságot? Tudjuk, hogy az anyja azelőtt terhes volt, mielőtt ő és József megszületett, vagyis, mielőtt ő és József összeházasodtak, ő megszületett. Most kiderül, hogy egy rossz híre van, már eleve.

¹⁹ “Milyen tagsági kártyája van? Ha istenfélő ember volt, melyik csoporthoz csatlakozott? Amikor a papod tanult, tanult, tanult, tanult, hogy megismerje azt az Igét; és most itt jön, és lerombolja, amit ő felépített. Ezt neveznéd te ‘Istennek’? Biztosan nem.

²⁰ “Nos, a minap, amikor a papod elkészítette azt a helyet odafent, a... ahol meg lehetett venni az áldozatot, mit tett ez a fiatalember? Kedvesség? Megverte, összefogott néhány kötelet, lent és bőrt, és haragosan nézett végig az embereken; felrúgta azokat az asztalokat, és kiverte őket onnan. És ezt nevezed a Szellem gyümölcseinek, haraggal nézni rájuk? És nézd, megfosztja az embereket attól a lehetőségtől, hogy imádják Jehovát! Az üzletemberek is imádni akarják Őt; ők nem tartanak bárányokat, és azért mentek oda, hogy megvegyék azt. És felborította, és rugdosta őket, és kiűzte őket.”

²¹ Kinek vannak akkor Szellem gyümölcsei? Hm-hm. Látjátok? Tessék. Látjátok, ez nem a Szellem gyümölcse, nem nyelveken szólás, nem kiabálás.

²² Azt mondod, “Akkor, Branham testvér, mi a bizonyíték? Mi a bizonyíték?” Az Ige igazolása az órában.

²³ Volt Bibliájuk. Pontosan az volt, amit Jehova megmondott, hogy történni fog. Nem kell hozzá semmilyen értelmezés. Így lett értelmezve. Ott voltak a papok, az összes dolguk, és minden más annyira rutinszerű volt, de mégsem látták meg az Igét. És Ő élte meg azt az Igét arra a korszakra. Ez a korszak bizonyítéka.

²⁴ Luthernek megvoltak a korának bizonyítékai, Wesleynek is a sajátja, Pünkösöd korának a maga bizonyítékai, de mi egy másik korban vagyunk. Azok a dolgok jók. De mint a csecsemőnek, van ujsa, szeme és orra, de egy idő után emberré kell válnia.

Kell, hogy egy—egy érett gyermek legyen belőle; aztán meg kell születnie, kell, hogy legyen egy lelke, teste, szelleme, amivel mozoghat.

²⁵ Most meglátjuk, hogy mindezt Jézus kijelentette, és csak néhányan, csak azok látták, akiket Ő az Életre rendelt. Nem nagy tömegek; az Ő csoportjai nem lehettek olyanok, mint Kajafás csoportjai. Kajafás összehívhatta volna az egész nemzetet. Jézus csak néhányat hívott össze. Nem sokan ismerték. Ezerszer ezerek, amikor Ő a földre jött, végigment a földön, és ők még csak nem is tudták, hogy itt van.

²⁶ Így lesz ez újra! Azokhoz jön el, akiket az Életre vannak elhívva. Ő tudja, kik vannak Életre hívva. És nem fog. . . Az Ő dolga, hogy erről gondoskodjon.

²⁷ Most azt látjuk, hogy ők elhagyták a gyülekezetet, és hittek Neki. Minden, amit az Ige mondott Róla, és Ő ott volt.

²⁸ És egy napon elment az otthonukból. Három dologról szeretnék beszélni: Jézus elment; eljött a halál; és minden remény elszállt. Erről a három dologról szeretnék néhány percig beszélni.

²⁹ Jézus elment. És amikor Ő elment, bejött a baj. Amikor Ő elhagy téged, vagy az otthonodat, ahol laksz, a baj már úton van. Sátánnak nyitva áll az ajtó, amikor Jézus elmegy.

³⁰ Elment, és—és amint elment, a halál bejött. És amikor Jézus elmegy, a halál bejön. Tőle elszakadni egyenlő a halállal, ezért a halál akkor jött be, amikor Jézus kiment.

³¹ És a halál ott mozgott Lázár körül. És akkor az, akiben hittek, és akit szerettek, elküldtek érte, hogy imádkozzon Lázárért, mert látták Őt és tudták, hogy Ő ismeri Istent, hogy “Bármi is legyen, Isten. . .” Márta kifejezte ezt akkor, “Bármit mondasz most Istennek, Isten meg fogja tenni.” Felismerte, hogy Ő és Isten Egy. Ő volt az óra Igéje, így felismerte ezt. És tudta, ha valaha is kapcsolatba tudna lépni Vele, de Ő eltűnt, és nem tudták elérni. És elküldtek érte, de ahelyett, hogy eljött volna, továbbment. És akkor újra küldtek érte, és ahelyett, hogy eljött volna, még továbbment.

³² Néha csodálkozunk, hogy miért történnek ezek a dolgok, de nem azt mondja az Írás, hogy “Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál”? Tudja, mit tesz. Ha késik, az rendben van. Tudja, mit tesz. Célja volt.

³³ Azt látjuk, hogy a János 5:19-ben ezt mondta, “Bizony, bizony, mondom nektek, a Fiú Önmagában semmit sem tehet, hanem csak azt, amit lát az Atyától cselekedni.”

³⁴ Az Atya azt mondta neki, hogy menjen el, és hogy ennyi napig maradjon távol. Miután eltelték a napok, akkor azt mondta, amit akkor mondott, “Barátunk, Lázár elaludt.”

És azt mondta, “Nos, jól teszi.”

³⁵ Azt mondta, “Meghalt. És miattatok örülök, hogy nem voltam ott.” Mert megpróbálták volna rávenni Őt, hogy menjen oda hozzá, gyógyítsa meg, vagy mondja meg, mit kell tenni. De tudta, hogy mit kell tenni, ezért pontosan azt tette, ami el lett rendelve: távol maradt. Ha észreveszed, mikor ott volt a sírnál, amikor megérkezett. Ő kifejezte ezt, amikor megérkezett és így találta ezt az otthont.

³⁶ Minden remény elszállt. Lázár meghalt. Minden órában azt gondolták, “Talán most megjelenik. Talán most megjelenik. Lehet, hogy visszajön.” Végül meghalt, a lélegzete elhagyta.

³⁷ Kimentek, bebalzsamozták, kivették a vért a testéből, gyolcsba tekerték, fűszerekkel, bebalzsamozták, majd sírba helyezték, és követ tettek a sírra, ami akkoriban a temetkezési szokásuk volt. Egy lyuk a földbe, talán egy sziklába, és egy követ tettek a tetejére, ez volt a szokásuk.

³⁸ Az első nap eltelt, a második nap eltelt, a harmadik nap eltelt, a negyedik nap eltelt, a férfi már rothadt a sírban. Valószínűleg beleesett az orra. Azt hiszem, ez az első dolog, ami beesik, az az orr. És így ő már rothadt. A húsa már visszament a föld porába, vagyis épp ment vissza. A lelke négynapi útra volt tőle valahol.

³⁹ Minden remény, hogy valaha is újra láthatják őt, ebben az életben, elszállt. És amikor minden remény elszállt. . . Vártak, “Talán ha eljön az első napon, a második napon!” Nem jött. Azután meghalt, és Ő nem érkezett meg. Akkor jött a vészkiáltás.

⁴⁰ Egy idő után valaki biztosan szolt neki, “A Mester kint van.” Itt megy Márta az utcán!

⁴¹ Jézus abban a sötét órában jött, amikor minden remény elszállt. Általában ilyenkor jön. Látjátok? Ő pont abban a legsötétebb időben jön, akkor jelenik meg Jézus.

⁴² Most figyeljete, jött és hívta Mártát. Jelenléte új reményt hozott. Nem számított, hogy a fiú halott volt, az Ő Jelenléte mégis új reményt hozott.

⁴³ Lehet, hogy ma este itt ülsz, barátom, ahogy az orvosok feladtak, rákkal, szívproblémákkal. Talán egy székből, nyomorékként, az egész tudomány azt mondja, hogy nincs remény számodra; A kalciumlerakódás megcsomósította a csontjaidat, annyira, hogy már nem tudod behajlítani őket. Vagy, a szíved annyira rossz, hogy az orvos azt mondja, bármelyik percben elmehetsz. Ő, és rengeteg ember rákkal és TBC-vel, talán ez volt az utolsó reményed, és úgy tűnik, az orvos lemondott rólad. Mégis, Jézus Krisztus Jelenlétében lenni és felismerni a Jelenlétét, az újra reményt ad.

⁴⁴ Valaki akár még beszélhet is róla neked. Lehet, hogy még soha nem hallottál róla, de hadd mondja valaki, “Tudok egy gyülekezetéről, hisznek Istenben, és imádkoznak a betegekért,”

gyorsan (Te már készen állsz a halálra. Látod?), új remény támad. Mindig így van. Abban a sötét órában, ilyenkor szokott valaki mondani valamit erről, beszél neked Jézusról. Jelenléte új reményt hozott.

⁴⁵ Tegye ma este is ugyanazt, mint tegnap este. Amikor látjuk az igazolt Igét minden kétséget kizáróan, az megnyilvánult és bebizonyosodott, hogy az a Jézus, aki ezerkilencszáz évvel ezelőtt élt, aki meghalt a Golgotán, feltámadt a harmadik napon, és megjelent azoknak a tanítványoknak, és megnyitotta a szemüket, és megtette a nap ígését, itt van ma este a jelenlétünkben, ennek reményt kell adnia az embereknek. Új remények villannak fel.

⁴⁶ Talán valaki azt mondja, “A gyülekezet egy ideje elég száraz. Már hónapok óta nem volt jó friss vizünk. Nem volt ébredésünk. Úgy tűnik, mindenki csak áll, vagy valami ilyesmi. Mi csak elmegyünk a gyülekezetbe, eléneklünk egy éneket, és—és meghallgatunk néhány üzenetet, és hazamegyünk.” De hirtelen, amikor elkezdünk kiszáradni, Jézus színre lép, felfrissít minket, valami újat hoz nekünk. Ő mindig kész, hogy ezt megtegyje. Új remény jön, amikor—amikor Jézus bejön. Az Ő Jelenléte új reményt hoz.

⁴⁷ Tudta, hogy Ő Isten megnyilvánult Igéje. Meglátta azt a kort. Vagy ha nem látta volna, akkor még mindig ortodox lett volna. Még mindig a templomhoz tartozott volna. De ő látta a megígért Igét. Látta a megígért Igét megnyilvánulva Benne, és tudta, hogy Ő az élő Ige. És amikor meghallotta, nem érdekelte, hányan kritizálták, vagy ilyesmi, olyan gyorsan indult Hozzá, ahogy csak tudott. Látjátok? Tudta, hogy Ő volt az a megnyilvánult Ige.

⁴⁸ Kétségtelenül ugyanaz, mint amit Illésről olvasott az ő napjaiból. Ő volt Isten megnyilvánult Igéje azon a napon. Próféta volt, és az Úr Igéje a prófétához jön. És volt ott egy asszony, akinek volt egy kisbabája, akit egy áldásból kapott, amellyel a próféta megáldotta, és megszületett a gyermek.

⁴⁹ Egy nap, úgy tizenegy óra körül, valószínűleg napszúrást kapott. Kint volt a mezőn az apjával, a Biblia nem mondja, hogy az volt, hogy napszúrás volt, de elkezdett kiabálni, “A fejem! A fejem!” tizenegy óra körül. És volt egy szolgálja, az apjának, aki hazavitte. Dél körülleg feküdt az anyja ölében, egyre betegbb és betegbb lett, végül meghalt.

⁵⁰ És most, ahelyett, hogy kétségbe esnének, a . . . a szomszédok jönnek sikoltozva és jajgatva, de az a rendíthetetlen anya, akinek a gyermeke meghalt, felvitte abba a kis szobába, amit a prófétának készített elő, és lefektette az ágyára, *így*. És azt mondta a szolgának, “Nyergelj fel nekem egy öszvért, és vágtsass egyenesen, és ne állj meg, hacsak én nem mondom.” Ó, jaj! Ez az!

⁵¹ Nincs időnk vitatkozni és veszekedni. Az a nap már elmúlt. Menjünk tovább. El kell jutnunk oda. Van egy szükségünk.

⁵² És így szólt, “Menj előre, és ne lassíts, amíg nem parancsolom.” És addig mentek, amíg el nem értek Illéshez.

⁵³ Illés Isten embere volt, nem úgy, mint Krisztus; Krisztus mindent tudott, mert Ő Isten volt. Illés Isten egy része volt. Ez volt Krisztus Illésben. És ez volt az óra üzenete, mert az Úr szava arra az órára a prófétánál volt.

⁵⁴ Jézus volt mindazon próféták teljessége, mindannyian csak az Ő megnyilvánulása voltak. Ennyi az egész. Józseftől, a harminc ezüstpénztől kezdve, mindenütt, ő—ő Krisztust ábrázolta. Ahogy Mózes is!

⁵⁵ Dávid, aki elutasított királyként állt a hegyen, és sírt, mert elutasították. Nyolcszáz évvel ezután Dávid Fia leült egy hegyen. Az Krisztus Lelke volt Dávidban. És Ő... Ő! Ő volt Dávid Gyökere és Ága is. És így állt fel a hegyre, sírva, mint egy elvetett Király, “Jeruzsálem, Jeruzsálem, hányszor szerettelek volna összegyűjteni téged, mint a tyúk a fiókáit.” Mi volt az? Krisztus volt, ott régen.

⁵⁶ Krisztus volt az, aki sírt, amikor Dávid megírta az éneket, “Istenem, miért hagytál el engem? Minden csontom látszik, néznek engem. Átszúrták a lábamat és a kezemet. Megosztották egymás között a ruháimat. Sorsot vetettek a köpenyemre.” Ez Krisztus volt, aki Dávidban beszélt. Így van. Ő volt az Ige megnyilvánulása. Krisztus azért jött, hogy beteljesítse azokat a dolgokat, amiket a próféták mondtak, mert az Ige a prófétákkal volt.

⁵⁷ Ezt mondta a tegnap esti tanításban, hogy Ő azért jött, hogy beteljesítse, amit a próféták mondtak Róla, mert náluk volt az Ige. És Illés Isten prófétája volt, annak a napnak az Igéje.

⁵⁸ A súnami asszony tehát addig maradt a prófétával, amíg az el nem jött, és meg nem mutatta Isten erejét, és ráfeküdt a gyermekre, és a gyermek életre kelt.

⁵⁹ Márta bizonyára felismerte ezt, bár elfoglalt volt, gondoskodott a házról, mosogatott és így tovább. De ott kimutatta a színét. Megmutatta, hogy mi van benne igazából. Azonnal elment Hozzá. Ha Isten Illésben volt, akkor Istennek Krisztusban is ott kellett lennie, mert Ő bebizonyította, hogy Ő az a Személy. Ámen. Ez tetszik, ez az elszántság! Odamegy Hozzá. El kellett jutnia Hozzá. És ott megértette, ahogy eljutott Hozzá—Hozzá; most emlékezz, tudta, hogy Ő soha nem változott, hogy Isten soha nem változtatja meg a programját. Ha Ő Illésben ott volt és fel tudta támasztani a halottakat, akkor Krisztusban is ott volt és fel tudta támasztani a halottakat, bár Ő még nem tett ilyet, mert ugyanaz az Isten.

⁶⁰ Ő még mindig nem változott! Ugyanolyan Isten ma este, mint amilyen mindig is volt. Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Ő nem változik.

61 És Ő tudta, hogy ő tudja, hogy ez Benne van. Nézd, néhány perc múlva bebizonyosodott, amikor mondott Neki valamit a testvéréről, és azt mondta, “Uram, én—én hiszem, hogy Te vagy az.”

62 És Ő azt monda, “Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Ha meghalt is, élni fog. És aki él és hisz Énbennem, az soha meg nem hal. ÉN VAGYOK.” Ez a VAGYOK volt az égő bokorban, Mózesrel. “Én vagyok a Feltámadás. Én vagyok az Élet. Én voltam a Fal. Még mindig Ő vagyok. Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Aki hisz Énbennem, ha meghal is, élni fog. Aki él és hisz Énbennem, az soha meg nem hal.” Miután ekkora bizonyosságot kapott arról, hogy Ő a megígért Ige; amikor ezt mondta, Proféta volt, nem hazudhatott; ezért, amikor azt mondta, “Én vagyok a VAGYOK. Én vagyok az, aki a Feltámadás és az Élet.”

63 Azt mondta, “Hiszem, hogy Te vagy, az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világba. Bár a testvérem halott, ott fekszik a sírban, ő. . . a teste már bomlásnak indult; de még most is, bármit mondasz, az meg fog történni.” Így van!

64 Csak annyit akart hallani, hogy kimondja! Ámen. Ó, Márta, hol vagyunk mi, ma este? “Csak mondd ki az Igét; az én szolgálom élni fog!” Csak meghallani, ahogy kimondja! Valaki mondhatta neki, hogy Ő mondta, de itt volt Ő Maga. Ó, Isten, megnyitja a vak szemeket, hogy lássanak! Amikor Ő, az Ő Jelenlétében kimondja az Igét, az mindig megnyilvánul.

65 Azt mondta, “Bármit kérsz Istentől, Isten megadja neked. Csak hadd halljam!” Azt akarta, hogy mondja ki az Igét. Csak annyit akart hallani. Csak az Igét, csak arra volt szüksége, hogy hallja, hogy Ő kimondja, hogy meg fogja tenni.

66 És Ő már akkor megtette volna, de, tudjátok, a látomás alapján, amelyet az Atya mutatott, neki a sír mellett kellett állnia. Ó, jaj! Tartsátok meg a hiteteket! Isten mindent jól csinál. Minden rendben lesz. Csak várj, amíg a sírhoz ér.

67 Figyeljük meg, ha csak rá tudná venni Őt, hogy kimondja, még akkor is, ha már. . . Minden remény elszállt, minden elveszett. Halott volt, a sírban rothadt, de csak hallani akarta, ahogy kimondja, ez minden, amit akart.

68 Most, amikor azt mondta, “Én vagyok a Feltámadás és az Élet,” az asszony elhitte. Elhitte. Figyeljétek meg, most a lehetetlenben kellett hinnie, amikor hallotta, ahogy mondja, “Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Ha meghalt is, élni fog; és aki él és hisz Énbennem, az nem hal meg soha.” Azt mondta, “Elhiszed ezt?”

69 És azt mondta, “Igen, Uram, hiszem. Hiszem, hogy Te vagy az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világba.” Ez tetszik. Ez tetszik.

70 Ezt már mondtam korábban is. Talán most is megállja a helyét. Nemrég beszélgettem egy asszonnyal, egy bizonyos

gyülekezetről volt szó, amit nemrég említettem, amely nem hiszi, hogy Ő Isten volt, az Ő Istenségében; Ő csak egy próféta volt, egy közönséges ember.

⁷¹ Ő az volt, valóban. Az volt, plusz Isten. Látjátok, Ő volt a megnyilvánulás. Jézus a test, a Fiú, az Ember; Isten volt az, ami benne lakozott. Isten Benne volt. Ő volt az Isten-ember. Ember volt, mégis testben megjelent Isten. Amikor Jézust látjuk, Istent látjuk. Ezt mondta, “Ha látjátok az Atyát. . .ha Engem láttok, akkor az Atyát látjátok.” Mert Ő volt a tükröződés, mert Ő volt az Ige, ámen, aki kezdetben volt. Ámen.

⁷² A prófétákat “istennek” nevezte. Tudtátok? Azt mondta, “Azokat ‘istennek’ nevezitek, akikhez Isten Igéje jön. Hogyan ítéltetek el Engem, amikor azt mondom, ‘Én vagyok az Isten Fia?’”

⁷³ Mert ugyanaz az Ige mondta, hogy Ő ott lesz, és ott volt az Ige, amely nyilvánvalóvá vált. És még mindig nem hitték el.

⁷⁴ Ez az asszony azt mondta nekem, “Be tudom bizonyítani neked.” Azt mondta, “Szeretem hallgatni a prédikációdát, de van valami, amit túl sokat csinálsz.”

“Nos, mi az?”

Azt mondta, “Túl sokat dicsekszel Jézussal.”

⁷⁵ Azt mondtam, “Remélem, csak ennyi baja lesz velem, amikor eljön.” És azt mondta. . . azt mondtam, “Remélem, hogy ez minden, amit talál, hiba, amit talál bennem.” Azt mondtam, “Ha tízezer nyelvem lenne, akkor sem tudnék eleget beszélni arról, ó, jaj, hogy mi Ő!”

Azt mondta, “De te, te Istenné teszed Őt.”

⁷⁶ Azt mondta, “Ő az volt. Vagy, ha nem volt az, akkor Ő volt a legnagyobb csaló, aki valaha is volt a világon.”

Azt mondta, “Ő egy próféta volt.”

⁷⁷ Azt mondtam, “Ő egy Próféta volt, ez igaz: egy Isten-próféta, az Ige teljessége. A prófétához eljön az Ige, ez teszi Őt–tette Őt prófétává. De Ő volt az Ige teljessége.”

⁷⁸ És azt mondta, “Be tudom bizonyítani neked.” Azt mondta, “Istenné teszed Őt.”

Azt mondtam, “Isten volt.”

És azt mondta, “Ő nem lehet Isten.”

Azt mondtam, “Ő. . .de Ő az volt.”

Azt mondta, “Azt mondtad, hogy hiszel a Bibliában.”

Azt mondtam, “Igen.”

⁷⁹ Azt mondta, “Bebizonyítom neked a saját Bibliáddal, hogy Ő nem volt Isten.”

80 Azt mondtam, “Tedd meg. Ha a Biblia ezt mondja, akkor elhiszem, mert hiszem, hogy az Ige igaz.”

81 Azt mondta, “Az úton lefelé Lázár sírjához, emlékszel, a János evangélium 11. fejezetében?”

Azt mondtam, “Természetesen, asszonyom.”

82 Azt mondta, “Nos, most, az úton odafelé, sírt. A Biblia azt mondja, ‘Sírt.’”

Azt mondtam, “Bizony, a Biblia azt mondja, hogy sírt.”

Azt mondta, “Hogy lehetne Ő Isten, és sír?”

Azt mondtam, “Ember volt.”

“Emberi és Isten?”

83 Azt mondtam, “Igen, hölgyem. Nem látod. Ő egy—egy ember volt, aki ott ment, és együtt sírt azokkal, akik sírtak, így van, együtt gyászolt azokkal, akik gyászoltak. Ember volt. De amikor kiegyenesítette a kis, törekeny testét, és azt mondta, ‘Lázár, jöjj elő,’ és az ember, aki már négy napja halott volt, talpra állt. Ehhez több kellett, mint egy ember, ez Isten volt az emberben.” Ki támaszthatja fel a halottakat, ha nem Isten? Ő a Feltámadás és az Élet! Így van.

84 Azon az éjszakán a tengeren, amikor kint volt, fáradtan, a csónak hátuljában feküdt, amikor tízezer ördög esküdött meg, hogy vízbe fullasztja Őt azon az éjszakán, és az a kis öreg csónak, ami úgy csapkodott ide-oda a viharos tengeren, mint egy üveg dugó. Azok az ördögök azt gondolták, “Most elkaptuk. Alszik; elsüllyesztjük az egész csapatot.” Ő, ember volt, fáradt, de ha egyszer felébredt, felállt a lábával a pallón, felnézett, és így szólt, “Csendesedj el, némulj el.” A szelek és a hullámok pedig engedelmeskedtek neki. Ez több volt, mint egy ember.

85 Ember volt, amikor éhes volt, jöttek le a hegyről, kerestek egy darab kenyeret vagy valami ennivalót, egy fűgét a fáról. De amikor fogott öt süteményt és két halat, és megetette az ötezer embert, az Isten volt abban az Emberben. Így van.

86 Ő, minden ember, aki valaha is vitte valamire, hitte ezt, az összes költő, aki hitte ezt. Nem csoda, hogy az egyik azt írta:

Élve szeretett engem; meghalva megmentett;
Eltemetve messzire vitte bűneimet;
Feltámadva, ingyen igazította meg
mindörökké:
Egy napon eljön—ó, dicsőséges nap!

87 Eddie Perronet, aki a dalait nem adta el. Egy nap a Szentlélek hatása alatt, tollat ragadott, és egy ünnepi éneket írt, amikor azt írta:

Áldott legyen Jézus Nevének ereje!
Az Angyalok boruljanak le;
Hozzák elő a királyi koronát,

Koronázzák Őt mindenek Urává! (Halleluja!)

- ⁸⁸ Minden bizonnyal, mi hisszük, hogy Ő az volt. Igen, uram.
- ⁸⁹ Hinnie kell a lehetetlenben, az akkori modern gondolkodás ellenére. Így neked is hinned kell a lehetetlenben, hogy új Életet láss, hogy láss valamit megtörténni. De ha felismerte. . . Ha ő felismerte, hogy Ő az Ige, akkor a lehetetlen megtörténhet, mert Ő a Teremtő, és kiáll mindazért, amit megmondott.
- ⁹⁰ “És minden lehetséges azoknak, akik hisznek.” Ez az Ő Igéje. De a lehetetlen akkor teljeseedik be, amikor Istent az Ő Szaván fogjuk. Igen, uram. Amikor Istent az Ő Szaván fogjuk, akkor a lehetetlen meg tud valósulni. Amikor Isten azt mondja, hogy meg fog történni, akkor vedd az Igét, és figyeld, mi lesz, a lehetetlen megtörténik. Bizonyosan meg fog történni.
- ⁹¹ De figyeljétek meg, mindezek közepette is azt mondta, “Még most is, Uram, bármit kérsz Istentől, Isten megteszi.” Tudta, ha csak kijön az az Ige Tőle. Csak ennyire volt szüksége, hogy megkapja azt az Igét. Igen, ez volt a legsötétebb órája, és Jézus jött és hívta őt. Ő, micsoda dolgot láttak, egy feltámadást!
- Nézzünk meg egy pár ilyet, amikor sötét órák jöttek.
- ⁹² Volt egyszer egy Jób nevű ember, a Biblia egyik legrégebbi prófétája. Egy nagyszerű ember volt. Szerette az Urat, és mindent megtett, amit csak tudott. És Sátán meg akarta rostálni őt, így egy nap azt mondta Istennek. . . Igen, vagyis Isten mondta neki, “Hol voltál, Sátán?”
- ⁹³ Azt mondta, “Ó, ide-oda és fel-alá járkáltam a földön.”
- ⁹⁴ Azt mondta, “Láttad-e szolgámat, Jóbot? Nincs hozzá hasonló a földön. Ő egy tökéletes ember.”
- ⁹⁵ “Ó,” mondta “persze, Te mindent megadsz neki, mindent megteszel érte. Persze, ő egy nagyszerű ember. De hadd legyen a kezemben egyszer, és akkor megváltoztatom a dolgokat. Ráveszem, hogy megátkozzon téged, szemtől szembe.”
- ⁹⁶ Azt mondta, “Nem tudod megtenni.” Ilyen az Ő bizalma egy hívőben. Miért? Ő Végtelen. Örökkévaló. Ő ismeri a véget a kezdetektől. Tudta, hogy a Sátán nem képes rá. Mivel Ő az Ige, tudta, mit fog tenni Jób.
- ⁹⁷ Most emlékezzetek, Jób, keléseket kapott tőle, megölte a gyermekeit, elvette mindenét, amije volt. Az egészsége odaveszett. Még a vigasztalói is eljöttek, és nem tehettek mást, mint hogy titkos bűnökkel vádolták. És az öreg Jób olyan helyzetbe került, hogy teljesen nyomás alatt volt.
- ⁹⁸ Először nyomás alá kell kerülnöd. El kell érned azt a pontot, amikor az út végére érsz.
- ⁹⁹ Jób az út végére ért, amikor így szólt, “Átkozott legyen a nap, amelyen születtem. A nap ne ragyogjon, és a hold se világítson az éjjel, soha ne hívjanak a nevemen.” És ebben a nyomorúságban

megjelent Jézus. Lenézett, és így szólt, “Emberként látom, hogy egy virág elhal, és tavasszal újra kinyílik. Ha egy fa kidől, a víznek illatára újra kifakad.” Látta, hogy minden növényi élet újraéled, de azt mondta, “Ha az ember lefekszik, és kileheli a lelkét, hol van?” Tudta magáról, hogy idős ember. Azt mondta, “A fiai eljönnek, hogy gyászolják őt, és ő nem tud róla. Ó, bárcsak elrejténéл engem a sírba, és a titkos helyen őriznél, míg haragod el nem múlik. Jelölj ki nekem egy időt, és szabj nekem egy időt. Mentünk . . .” És így mondta tovább. A nyomorúsága végéhez ért, “Mi fog történni? A levelek élnek, visszajönnek a fákra, a virágok is visszajönnek, minden más visszatér, de egy ember lefekszik és kileheli a lelkét!” Nyomás alatt volt. Nem tudta, mi fog történni vele, már ennyi idősen.

¹⁰⁰ Amikor eljutott ide, akkor jött Jézus. Isten az ég felé fordította a fejét, és látta Jézust eljönni az utolsó napokban.

¹⁰¹ Abban a legsötétebb órában, amikor a felesége azt mondta, “Átkozd meg Istent és halj meg,” mégis azt mondta, “Asszony, úgy beszélsz, mint egy bolond asszony. Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úr Neve.” Még a felesége is elutasította. A gyülekezet is elutasította. Mindenki elutasította.

¹⁰² Abban a sötét órában, amikor nem tudta, hová menjen tovább, jött Jézus. Aztán felkiáltott, “Tudom, hogy Megváltóm él, és az utolsó napokban megáll majd a földön. És bár miután a férgek elpusztítják ezt a testet, mégis a testemben meglátom meg Istent, Akit magam fogok látni.” A legsötétebb órájában, akkor jött Jézus. Igen, uram.

¹⁰³ Mózes, Mózes számára, eljött a legsötétebb óra Izraelben. Éppen a kötelességét tette; találkozott Istennel ott fent a bokorban, és azt mondta, “VAGYOK, AKI VAGYOK.” Lement, és mindenféle Jannes és Jambres utánzásaival küzdött, akik megpróbálták utánozni, amit csinál. Mindeközben hű maradt Istenhez. Végül sikerült meggyőznie Izraelt, hogy higgyen. És itt jön ki Egyiptomból, felmegy az—az ígéret földjére, ahol Isten azt mondta, “Ezen a hegyen fogtok imádni Engem.” Ez volt Isten Igéje. Mózes tudta, hogy fel kell mennie arra a hegyre. Ámen. Isten megmondta! Egyetlen fáraó sem ölheti meg őt. Egyetlen ördög sem ölheti meg őt. Semmi sem ölheti meg. Felmegy arra a hegyre. Ámen! Halleluja! Ettől vallásosnak érzem magam. Fel fog menni arra a hegyre.

¹⁰⁴ Így vagyunk mi a dicsőség felé vezető úton! Semmi sem fog megállítani minket. Nem, uram. Isten igazolni fogja az Igéjét. Nem érdekel, hogy mi történik, Ő mindenképpen meg fogja tenni. Igen.

¹⁰⁵ Az úton, a kötelessége útján. Itt van, a hegyek közé beszorítva. Figyel, és egy üvöltést hall maga mögött. Mi az? A fáraó szekerei ezrével jönnek; páncélosok, lándzsákkal és egyéb dolgokkal, hogy átlovagoljanak és eltiporják őket. Ott van a

Vörös-tenger, elvágja az útját. Mit tett? Nyomás alá ke... Nyomás alá került. Az emberek mind azt kiabálták, "Most igazán bajban vagyunk. A fáraó megöl minket, kardjai átdöfnek minket. A gyermekeink itt fognak meghalni a pusztában."

Mózes felkiáltott, "Ó, Istenem!"

¹⁰⁶ És akkor Jézus megjelent. Ő volt a Tűzoszlop. Így van. Lejött, és ott lebegett közte és a veszély között. Ámen. Ő a mi Védőnk. Ő, Aki középre áll, ámen, egy Közbenjáró. Ott volt, ott állt; sötétség az egyiptomiaknak, akik azért jöttek, hogy megpróbáljanak tenni valamit velük. De nekik Világosság volt, amivel járhattak. Aztán reggelre, amikor a szél nagyon erősen fújni kezdett azon az éjszakán, akkor mit tett Ő? A Tűzoszlop formájában eljött.

¹⁰⁷ Ne feledjétek, Ő még mindig a Tűzoszlop. Igen, uram. Amikor a földön volt, azt mondta, "Istentől jöttem, és Istenhez megyek."

¹⁰⁸ És a halála, temetése, feltámadása és mennybemenetele után; Szent Pál, a damaszkuszi úton, amikor a Tűzoszlop ledöntötte őt. Ne feledjük, hogy héber volt. Nem mondta volna ezt... Azt mondta, "Uram, Ki vagy Te?" Nagybetűs Ú-r, Elohim. "Ki vagy Te, akit üldözök?"

Azt mondta, "Én vagyok Jézus."

¹⁰⁹ Ámen! Halleluja! Ő az Első és az Utolsó. Ő még mindig ugyanaz. "Egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti meglátok engem. Én veletek leszek, sőt bennetek." Ugyanaz a Tűzoszlop, ugyanaz az Isten ugyanazt teszi, ugyanazzal az ígérettel, ámen, beteljesíti az Igéjét. "Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Én vagyok Az, aki volt, Aki van, és Aki eljön." Igen, uram. Igen.

"Apáink manát ettek a pusztában."

¹¹⁰ Azt mondta, "Ők mindannyian halottak. De ÉN VAGYOK, AKI VAGYOK." Mózes... Az égő bokrban, az a VAGYOK volt. Ő még mindig a VAGYOK, nem pedig az én voltam; ÉN VAGYOK, jelen időben, mindenkor.

¹¹¹ Azt látjuk itt, hogy Mózes teljesen sarokba volt szorítva, és Krisztus lejött. És a Biblia ezt mondta, hogy "Mózes nagyobb gazdagságnak tartotta a—a Krisztus gyalázatát Egyiptom kincseinél." Krisztus gyalázata! Krisztus volt a Kenet, a Logosz, aki Istenből származott. Az Angyal, minden Bibliaolvasó tudja, hogy az az Angyal Krisztus volt. És ott volt a pusztában, és megjelent, abban a formában, amelyben meg kellett nyilvánulnia. Dicsőség Istennek!

¹¹² Ő ma is eljön egy formában, ugyanaz a Krisztus, aki megnyilvánult.

¹¹³ Azt mondta nekik, hogy ki fogja őket vinni. Meg is tette. Azért jött, hogy kiálljon az Igéje mellett, hogy igazolja Azt.

Aztán miután eljött, ahogyan Márta esetében is tette, hívta. Azt mondta, “Mózes, miért kiáltasz hozzám? Szólj ehhez a néphez, hogy menjetek előre.” Abban a sötét órában megnyílt a Vörös-tenger, és ők átkeltek rajta, hogy beteljesítsék Isten Igéjét. Igen, Mózes legsötétebb órájában, akkor jött Jézus. Most van időnk. . . És Ő hívta Mózeset.

114 Szeretném felhívni a figyelmeteket egy másik kis emberre. Jairusnak hívták. Olyan sokan vannak ma a világban. Ő egy titkos hívó volt. Szerette Jézust. Hallott róla. Hitt benne. De, látjátok, már csatlakozott egy szervezethez. Igen. Ő—ő—ő—ő csak. . . nem tudta nyilvánosan megvallani. Hitt benne, de nem tudta megvallani, ezért csatlakozott a hitetlenekhez. De ő tényleg hitt benne.

115 Tudod, amikor az ember ilyen állapotba kerül, Isten néha egy megmérettetéshez vezet. Ha nyomásban vagyunk, akkor mutatjuk meg igazán, hogy milyenek is vagyunk valójában.

116 Így hát ott volt, már csatlakozott a hitetlenekhez, és oda járt, és beírta a nevét a könyvbe, és így tovább. És ő egy pap volt, így ő—ő nehezen tudta megvallani, mert ez az étkezési jegyet jelentette neki. De ő mégis hitt Jézusban.

117 Egy nap megbetegedett a kislánya. Ó, jaj. A férfi bizonyára, . . . így, felhívta volna az orvost. Megjött az orvos, ellátta a gyermeket. A láz rosszabb és rosszabb lett. Egy idő után annyira felhevült, meg minden, hogy végül eljutott a halálhoz. Nyomás alatt volt. Tennie kellett valamit. Ő—ő csak nem tudta, mit tegyen. Most arra gondolt, “Bárcsak megtalálnám Őt, bárhol is legyen.” Most, ő nem várta meg az éjszakát, mint Nikodémus, hogy négy szemközt beszélhessen vele. Eljött a cselekvés ideje, eljött a cselekvés ideje, és akkor muszáj volt cselekednie.

118 És azt hiszem, testvér, testvérnő, ugyanez van most is. Eljött a cselekvés ideje. Eljött az idő, hogy hiszünk, vagy nem hiszünk. Ez a választóvonal minden férfit és asszonyt érint. Minden gyermeket érint. Néha, amikor átléped ezt a vonalat, már csak egy dolog marad, az ítélet, amikor átléped az irgalom és az ítélet határát, amikor átléped azt a határt.

119 Ne feledd, hogy bajba került. Nem tudta, mit tegyen. Ott álltak a papok, az összes rabbi körülötte. A közösség vele volt, ott lent, végignézte, ahogy a kislánya meghal. Az orvos kint állt, összekulcsolt kézzel, rázta a kezét, “Minden orvosságot beadtam, amit csak tudtam, és mégis. . .”

120 Látjátok, Jézus volt az egész idő alatt. Jézus ezt egy céllal tette, hogy kihozza, hogy mi van abban a kis emberben. Egy idő után látom, ahogy fogta a kis fekete kalapját, felhúzta a fejére, és felvette a kis papi kabátját.

“Hová mész?”

¹²¹ “Én . . . hallottam, hogy Ő lent van a folyónál. Megyek érte!”
Ó, jaj! És elindult!

¹²² A nyomás órájában döntenie kellett: hagyta meghalni a gyermekét, vagy tudta, hogy az volt az Ige megnyilvánulása. Pap volt, olvasta az Igét, és tudta, hogy az Isten megnyilvánulása volt. Isten Krisztusban volt, aki megbékéltette a világot Önmagával. Tudta ezt, és kénytelen volt szembenézni a problémával. Hibáznia kellett egyet, hagyja meghalni a gyermekét, vagy megvallja. Amikor ebbe a nyomásba került, körülbelül akkor érkezett meg Jézus. Elment Hozzá. Azt mondta—azt mondta, “Veled megyek, bármit is mondasz.” És az úton, itt jön egy futár, egy sötét dolgot hozott. Már megvallotta, hogy hisz Benne. Ezzel kiközösítette magát, és nyilvánosságra hozta, hogy hisz Jézusban.

¹²³ És itt jött egy futár, és azt mondta, “Ne zavarj senkit, mert a lányod már meghalt. Tegnap meghalt. Már halott. Ne, ne erőltesd ezt.”

¹²⁴ És, ó, a szíve mintha megállt volna. De ő ránézett, és látta Jézus szemeit, azt mondta, “Nem megmondtam neked? Ne félj, ha látni akarsz Isten dicsőségét. Mitől félnél? Már megmondtam, hogy veled megyek.”

¹²⁵ Már megmondtam, hogy eljön. Már megmondtam, hogy megteszi, és Ő itt van, és épp teszi ezt. Ámen. Azt mondta, hogy felkel az utolsó napokban, és ezeket a dolgokat fogja véghezvinni, ahogyan akkor is tette, ahogy tegnap este olvastuk és beszéltünk róla. Ő itt van és teszi. Mitől félsz?

¹²⁶ Emlékezz, amikor eljött, és a halálból szólította őt. Ő a színre lépett, és a halálból szólította őt.

Az öreg, vak Bartimeus egyszer érkezett a legsötétebb órájához.

¹²⁷ Jézus ott volt lent, szervezett egy Teljes Evangéliumi Üzletemberek reggelit ott lent Jerikóban, és ott volt Zákeus is. Találkozott vele egy fán, kint az utcán. Szóval, amikor Ő . . . Nos, biztos vagyok benne, hogy Ő nem szervezett volna semmi mást. Látjátok? Amikor tehát lement oda, és ő is Vele—Vele volt, Zákeus is vele tartott.

¹²⁸ Az öreg vak Bartimaius kisfiú kora óta vak volt. Így hát azt gondolta, hogy Jézus kijöhet azon a kapun, és várt. Egy idő után nagy zajt hallott, és mindenki járt-kelt.

¹²⁹ És hallotta, hogy a pap azt mondja, “Hé! Hé, te, te, aki ott mész fel a dombra! . . . Hallottuk, hogy feltámasztod a halottakat. Van itt egy egész temető telve halottakkal. Ha te vagy a Messiás, ha te vagy a Messiás, gyere ide, és támaszd fel ezeket a halottakat.”

¹³⁰ Tudjátok, ugyanaz az ördög még mindig él, látjátok, ugyanúgy a vallás formájában. Látjátok?

131 “Ha te vagy a Messiás, mi . . . támaszd fel a halottakat; itt fent van egy egész temető tele azokkal. Gyere.” És, ó, mindenki kiáltozik. Az egyik azt kiabálta, “Hozsanna a Profétának!” Egy másik, aki *ezt, azt* vagy *amazt* kiabálja. Micsoda zűrzavar!

132 Ez az öreg vak ember azt gondolta, “Ó, elmulasztottam. Onnan letről jött, és én azt hittem, hogy itt jön majd el. Rossz helyre vezettek.” És kiáltozni kezdett. Azt gondolta, “Ha Ó az Ige, akkor Ó Isten; annak kell lennie.” Ígyhát, “Ó, Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!” A nyomás órájában kiáltott.

133 Jézus, ha megnézzük, Jerikóban volt. Ahol ő ült, azt mondják, az százötven méterre volt attól a helytől, ahol Jézus volt. A körülötte sürgölődő több ezer ember miatt nem hallhatta meg annak az embernek a kiáltását. Nem, de Ó érezte. Megállt.

134 Egyik este prédikálni akarok ezekről: “És akkor Jézus megállt.” Ó! “És akkor Jézus lehajolt.” Ó!

135 De amikor Jézus megállt, mi volt az? Hívta őt. “A Mester eljött. Ne aggódj,” mondták a tanítványok, “hív téged. Ó hív téged.” Kihívta őt abból a tömegeből.

Most is ugyanezt teszi. Értitek ezt? Látjátok?

136 “A Mester eljött és téged hívott.” És elhívta őt a vakságból a világosságra, a sötétségből a világosságra. És elhívta őt, átment a halálból az Életre. “A Mester eljött, és hív téged.” És amikor hívta őt, visszaadta neki a látását.

137 A vérfolyásos kis asszony egyszer, fent a dombon, az összes pénzét elköltötte orvosokra. Kétségtelen, hogy eladták a—a csapatot. Eladták a—a farmot, és jelzálogot tettek azokra. Mindent elköltöttek az orvosokra, de semmi sem használt. Az állapota egyre rosszabb lett. A vér nem állt el. És így ment, tovább és tovább, egyre mélyebbre és mélyebbre került.

138 És egy nap, miközben ott ült, és kötögetett, a dombon, ahol lakott, lenézett a völgybe, és látta, hogy egy csónak érkezik. Mindenki futni kezdett, “Hozsanna a Profétának!”

139 Hallott róla. A hit hallásból jön. Most azt mondta, “Lemegyek, és megnézem Őt.”

140 És amikor lement oda, és először látta Isten Igéjét testben megnyilvánulva, volt valami a beszédében és a tekintetében, amiből tudta, hogy Ó az. Igen, uram. “Ó, bárcsak felkelhetném valahogy a figyelmét, bárcsak megérinthetném Őt valahogy!” És átfurakodott a tömegen, és megérintette az Ó ruháját.

141 Ne feledjétek, nem az ő ujját érezte. Nem, uram, mert a palesztin ruha lazán lóg. És Ó . . . ők . . .

Péter azt mondta, “Mindenki megérintett téged.”

142 Azt mondta, “De ez egy másfajta érintés. Érzem, hogy elgyengültem.”

143 Jézus eljött. Elfogyott a pénze, mindene; de abban a sötét órában, amikor a vérzés nem állt el, és az orvosok sem tudták megállítani, Jézus eljött. És mit tett? Hívta őt. Körülnézett, míg meg nem találta, és azt mondta, “Vérfolyásod volt, de elmúlt.”

144 “Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” “Eljött a Mester, és hív téged. Eljött és hívott.” Visszahívta őt az egészséghez.

145 A kútnál lévő kis asszonynak, akiről tegnap este beszéltünk, minden reménye elszállt. Talán, talán az ötödik férje hagyta el, és épp a hatodikkal volt aznap éjjel, és ő—ő egy kicsit kételkedett benne. Erkölcsileg már elveszett. Igazi hölgy akart lenni; kétségtelenül olvasta a Bibliát.

146 És ott ment, tizenegy óra körül ment oda. Nem jöhetett kora reggel, amikor az igaz asszonyok jöttek. És felpakolták a vizet a fejükre, a korsókat, és visszamentek. És így, nem tudott jönni, és velük együtt menni. Abban az időben elkülönítették ezeket, a helyes és a helytelen nem keveredett egymással. Az erkölcstelenek a helyükön maradtak, így nem mehetett velük. Nem engedték, hogy jöjjön. Szóval, miután mindenki elvitte a vizét és visszament. . . Ő is tudott jönni.

147 És akkor jött az edénnyel a fején, bizonyára azon gondolkodott, hogy “Nos, a férfiban, akihez feleségül mentem, vagy akit tegnap este megszereztem, nem bízom benne. Ő egy férfi, olyan furcsán viselkedik. Én—én nem tudom, mi van vele. Nincs esélyem. Kiszorultam a társadalomból. És én nem tudok elmenni azokba a gyülekezetekbe, azok nem. . . Csak nézz rájuk! Nem tudom, mit tegyek. Nyomás alatt vagyok. És olvastam a Bibliát; egy napon biztosan eljön az a Próféta. Most, tudom, hogy azt állítják, hogy ilyen dolog nincs, és ez így van, ‘Talán száz év múlva, vagy ezer év múlva. Évezredek óta várjuk, és még nem történt meg, ezért most már nem várjuk.’ Mindenki annyira, ‘Ó, nem, vannak gyülekezeteink meg minden. Nincs szükségünk ilyesmire.’” Tehát így ment, és gondolkodott.

148 Tudod, amikor Róla gondolkodsz, akkor jelenik meg neked. Mint tegnap este mondtuk, amikor mentek Emmausba.

149 Amikor ezeken a dolgokon gondolkodott, hallotta, hogy egy Férfi azt mondja, “Hozz nekem inni!”

150 Mi történt? A legsötétebb óráiban, amikor erkölcsileg elveszett. Talán egy csinos kislány, akit az utcára kényszerítettek, hogy ott éljen. Néha, ez nem a kislány hibája, hanem a szüleié, hogy így kiengedték. És ott volt, talán a kis hajfürtjei kiengedve; kimerült volt, ment, fáradt volt, és senki nem akart vele kezdeni semmit, csak egy gyermek, és talán egy nagy történet van mögötte.

151 Mindenesetre egy dolgot tudok, olvasta a Bibliát, és hitte a Bibliát. És ott volt egy kis mag, ami a szívében feküdt, azt mondta, “Ha valaha is megtörténik, én tudni fogom.” Erre volt eleve elrendelve.

152 Nézd meg azt a vén Júdást, ahogy ott áll, és úgy viselkedik, ahogyan viselkedett. Sötét volt a szíve mélyén. A Fény itt fent ragyogott a cselekedeteiben, de a szíve mélyén nem hitt benne. És itt volt ő. . . Látjátok, a Fény nem tudott idáig lejutni. De itt volt ő, hitt, hitt Benne, de az életében sötétség volt; amikor a Fény ráragyogott, elvette a sötétséget. De amikor a Fény erre ragyogott, elsötétült az egész. Ez a különbség.

153 Látjátok, ő erre a célra született. Ő—ő azt mondta, amikor elmondta neki, hogy hány férje volt, ő. . . Mi történt? Hirtelen izgatott lett. Nyomás alatt volt. Azt mondta, “Uram, látom, hogy Te egy Próféta vagy. Tudom, hogy amikor a Messiás eljön, ezeket a dolgokat fogja tenni.”

154 Ekkor hívta őt. Ekkor hívta őt. “Én vagyok Az, aki veled beszél.” Isten Igéje alapján felismerte. Hívta őt a bűneiből, az Életre. És a neve benne van a Bibliában, és ma halhatatlan Élete van.

155 Ugyanígy szólíthat téged is, mert Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. A. . .

156 Igen, erkölcsileg elveszett, de mégis tudta, hogy a megítélés Benne van. Tudta, hogy ez csakis a Messiás lehet. Így amikor Jézus azt mondta, “Én vagyok Ő, Én vagyok Ő,” tudta, hogy ez az.

157 Egyszer a tanítványok kint voltak a hajón, minden reményük elszállt. A viharban, Jézus nélkül elmentek, és a vihar éppen olyan volt, mint—mint Lázár házánál. Minden remény elszállt. A kis öreg csónak megtelt vízzel. És sikoltoztak és kiáltoztak, és talán imádkoztak és próbálkoztak, és a villámok cikáztak, és a hajó megtelt vízzel, az árbocrudak eldőltek, az evezők eltörtek, és egymásba kapaszkodtak, sirtak.

158 És abban a legsötétebb órában, akkor jött Jézus, sétálva. De úgy nézett ki számukra, mint egy árnyék. Félelmetesnek tűnt, mint egy szellem, és félelmükben felkiáltottak.

159 Ez a baj ma. Jézus eljön a sötét órában, és te félsz tőle. Nem tudod, hogy mi Az.

160 Nem tudták, hogy mi Az. Azt mondták, “Ó, ez egy szellem!” Sikoltoztak.

161 És akkor hívta őket, és azt mondta, “Ne féljetek, Én vagyok az.” A legsötétebb órában jön Jézus, az ő Segítségük. Ő mindig így tesz, a legsötétebb órában jön el. Akkor eljött Jézus, kinyilatkoztatta Magát, és eljött hozzájuk.

Péter azt mondta, “Ha Te vagy az, parancsolj, hogy menjek a vízen.”

Jézus azt mondta, “Gyere.”

162 Tudjátok mit, barátaim? Hamarosan eljön azokhoz, akik ezekben az utolsó napokban élnek. Nos, nem furcsa, hogy a gyülekezet ismét ebbe a sötét órába került?

¹⁶³ Mondok itt valamit. Ez nem egy tanítás. Csak prófétálok. Tudjátok, mi történt? Hamarosan el fog jönni egy pont, jegyezzétek le a szavaimat, hogy minden felekezetnek csatlakoznia kell az Ökumenikus Tanácshoz. Ha ezt nem teszik, akkor nem élvezhetik a Tanács támogatását. Ezért, lesz egy szankció, és senki sem mehet ezekbe a gyülekezetekbe, vagy bármilyen gyülekezetbe; hacsak nincs saját egyházadtól származó bélyeged, nem vehetsz vagy adhatsz el. Látjátok, ahogyan volt, úgy lesz újra, a fenevad bélyege. És a gyülekezet, ők felismerik ezt, szellemi emberek.

¹⁶⁴ És ti, pünkösdiak, ti egyébként is felismeritek ezt. Kezdtetek érezni. Amikor a gyülekezeteitek, a pünkösdi szervezetek közül sokan; és nem kell neveket említenem, de most tudjátok, hogy ők—ők most mennek bele. Tanúi voltak annak, hogy ezt tették. És amikor ezt megteszed, mit kell majd tenned? El kell hagynod a Szentlélek keresztségéről szóló Evangéliumi tanítást. Fel kell adnod a Biblia tanítását.

¹⁶⁵ És a tagok ezt nem fogják eltérni. Az igazi, újjászületett keresztények fognak először meghalni. Az Ige figyelmezteti őket. Tudják, hogy ez el fog jönni. Igen, uram.

¹⁶⁶ És nem furcsa? És pont ebben a legsötétebb órában jön Jézus, és hív minket, azt mondta, “Ne féljétek. Én vagyok az. Még mindig veletek vagyok. Azért vagyok itt, hogy kinyilvánítsam az Igémet.” Ahogy akkor volt, úgy van most is. Azt mondta, hogy ezt fogja tenni. Ó, jaj nekem! A Mester eljött és hívott minket.

¹⁶⁷ Kétségtelenül sok beteg ember van itt, akik itt ülnek, és az orvos azt mondta neked, hogy nincs—nincs remény számodra. Lehet, hogy a legsötétebb órában vagy, de ne feledd, a Mester eljött és hívott téged.

¹⁶⁸ És egy nap, egy nap a Mester eljön, és elhív minden nevet, amely be van írva a Bárány Életkönyvébe. Ha a tiétek nincs ott, tegyétek bele most, mert Ő el fog jönni és hívni fog. Még azok is, akik a sírban vannak, meg fogják hallani az Ő Hangját, és elő fognak jönni az Életre. A Mester el fog jönni és hívni fog téged. És amíg Ő ma hív, válaszoljatok és készüljétek arra a Napra, ez a tanácsom nektek.

¹⁶⁹ Ennek a kornak az ígérete, megígérte, hogy itt lesz. Amit tett, azt újra meg fogja tenni, és most ismét eljött a Mester, és hív téged.

¹⁷⁰ Hajtsuk meg a fejünket. Van még körülbelül hat oldalam, de most nincs idő azokra. Hajtsuk meg a fejünket. Megígértem, hogy korán elengedlek, és már negyed van.

¹⁷¹ Mennyei Atyánk, Uram, engedd, hogy újra megtörténjen. Mindezeket a dolgokat, amiket mondtam, “Jézus eljött és hív téged” Mit tesz, amikor eljön? Hív. És engedd, hogy újra megtörténjen, Uram. Engedd, hogy a Te Szentleked ma este eljőjjön az emberek közé, az Úr Jézus a—a Szellem formájában.

Hadd jöjjön el ma este és nyilatkoztassa ki Magát, majd nyilvánítsa ki Magát. Ahogyan azok az emberek hittek, úgy fogunk mi is hinni, Uram. Talán sokan vannak itt, akiknek még soha nem volt lehetőségük erre. Imádkozunk, hogy ma este megadd nekik. Mert ezt Isten dicsőségére kérjük, Jézus Nevében. Ámen.

¹⁷² Rendben van, testvérnő, csak folytasd. Rendben van. Csak folytasd. Ó, mindenki, csak nagyon csendesen.

¹⁷³ Hiszed, hogy eljött? Eljött. Még mindig hív, amikor eljön? Most, ha csak elhiszed. Ha csak hiszel Isten Igéjének, Isten megadja.

¹⁷⁴ Nézzétek, nincs időm kihívni egy imasort. Ma este ki fogom hívni őket, ide, ha az Úr is így akarja. Eljött a Mester. Azért jött, hogy beteljesítse Igéjét az utolsó napon. És ami Ő akkor volt, az ma is. Ami az Ő megnyilvánulása vagy azonosítása volt akkor, az ma is az, mert Ő még mindig Isten Igéje. Hiszitek ezt? Isten Igéje pedig a szív gondolatainak, szándékainak a Megítélője. És ahogyan akkor tette, úgy teszi mindig. Ő még mindig ugyanaz. Ha most ezt megtenné, hinnétek neki? Hinnél neki?

¹⁷⁵ Ti, akik most odakint vagytok, hadd nézzem meg először, hogy van-e itt valaki, akit ismerek.

¹⁷⁶ Mindenki, aki *itt* van, aki nem ismer engem, emelje fel a kezét; tudod, hogy semmit sem tudok rólad, és hogy beteg vagy, emeljétek fel a kezeteiket. Gondolom, mindenki. Rendben, most higgy. Csak higgy teljes szívedből. Ne kételkedj. Legyen hited. Higgy Istenben.

¹⁷⁷ Arra kérlek, hogy legyetek nagyon csendben, üljétek le. Ne mozogjatok most, kérlek ne. Látjátok? Látjátok? Te egy–egy lélek, test és szellem vagy. És a szellemed... És a Szentlélek igazán érzékeny.

¹⁷⁸ Hányan emlékeznek arra, hogy sok évvel ezelőtt a Szentlélek, amikor itt jártam, elmondtam nektek? Hogy amikor megfogom az emberek kezét, Ő azt mondta nekem, hogy ez a megítélés el fog jönni, és aztán folytatódik? Emlékszel rá, emlékszel erre? De Ő azt mondta, "Ha rá tudod venni az embereket, hogy higgyenek neked." Emlékszel azokra a napokra, sok évvel ezelőtt? Hinnetek kell.

¹⁷⁹ Láttam egy férfit, azt hiszem, itt volt lent a másik alkalmon, itt ült. És a Szentlélek... figyeltem őt, amikor prédikáltam. Nyomorék ember volt. Mankó volt a karja alatt. És éppen amikor elkezdtem a hívást, Sátán odajött a férfihoz, egy fekete árnyék. És én a saját szememmel láttam. Felkelt és kiment. Örökké nyomorék marad, látjátok. És így, ő, ahol meggyógyulhatott volna, ha csak—csak... Látjátok? De, nem tudom miért. Azt hiszem, csak hallgatott az ellenségre. De ha megállnál és figyelned azokat az árnyakat, látnád ezeket a

dolgokat formákban, úgy, ahogy vannak, és néznéd, hogyan viselkednek. Látjátok, ez. . .

¹⁸⁰ Most, én nem tudok gyógyítani. Az az ember, aki azt mondja, hogy meg tud gyógyítani, téved. Te már meggyógyultál. De ez Jézus Krisztus Jelenlétének felismerése. Ha Márta tudta volna, hogy ha újra láthatja Őt, akkor teljesülne a vágya, mert Ő volt a megnyilvánult Ige, nem tudnánk ma este csak ennyit elhinni? Biztos, hogy el kellene. Eljött. Eljött, Szentlélek formájában eljött. Ő az. Most csak imádkozzatok.

¹⁸¹ Nézd, itt fent, ha valaki itt állna mellettem, itt mellettem, és csak—csak imádkozna; látjátok, olyan sok ember imádkozik, hogy az egész épület tele van vele. Csak látnod kell. Nem mondhatod azt, hogy “Mondd, Branham testvér. . .” Nem, uram. Én—én nem tudnám ezt megtenni, ahogyan te sem tudnál nekem álmodni. Látjátok? Álmodhatsz. Te, Isten adhat neked egy álmodni rólam, ezt hiszitek, de te magadtól nem tudod megtenni. Nem mondhatod azt, hogy “Branham testvér, most álmodni fogok rólad egy álmod.” Nem, ezt nem teheted. Én sem láthatok látomást. Aki álmodni ad neked, annak kell ezt is megtennie. Ugyanígy van ez egy látomással is.

¹⁸² Látok egy férfit, aki itt ül a sor végén, izületi gyulladása van. Ha teljes szívéből hisz, Isten meggyógyítja az izületi gyulladást. Hiszed, hogy meg fogja tenni, uram? Ott kint ül az a mexikói férfi, a sor végén ül, el tudod hinni? Rendszerben, uram.

¹⁸³ A melletted ülő hölgynek is izületi gyulladása van. Hiszel abban, hogy Isten meggyógyít, hölgyem? (Nem visszhangzik ez? Attól tartok, az emberek nem hallják.) Igen? Rendszerben.

¹⁸⁴ Mi a helyzet a másik kis mexikói hölgyvel, aki mellette ül? Gyomorproblémákkal küzd. Hiszel abban, hogy Isten meggyógyítja a gyomrodát, hölgyem?

¹⁸⁵ Megkaptam. Amikor látom, hogy a Fény lemegey, az azt jelenti, hogy megtörtént. Igen, ez az. Ez az. Felragyogott rajta. Ott volt, ott kavargott körülötte. . . [Üres hely a szalagon—Szerk.] . . . ez volt az. Látod? Amikor hitet talál! Látjátok, “Sok mindent nem tehetett meg a hitetlenségük miatt.”

¹⁸⁶ Itt ül egy hölgy, aki imádkozik. Fél. Félnie is kell. Rákos betegsége van, nagyon súlyos. Nem ismerlek, de Isten ismer téged. Hiszel abban, hogy Isten szólhat nekem erről a rákról, vagy bármi másról? Nézz rám. Olyan sokan imádkoznak, látjátok, ezért mondom. Nézz ránk. Nos, igen, nem idevalósi vagy, ez nem az otthonod. Egy Porterville nevű helyről jöttél, Kaliforniából. Így van. Hiszel abban, hogy Isten meg tudja mondani, ki vagy? Ő tudja. A neved Mrs. Wintham. Így van. Most higgy, és a rák elhagy téged. “Ha hinni tudsz.” Isten csak ennyit kér tőled. “Ha hinni tudsz.”

187 Nem hiszed ezt teljes szívedből? Valaki *itt* ezen a részen, hiszitek? A Mester eljött és hívott téged. A halálból az Életbe, a betegségből az egészségbe hív benneteket.

188 Itt egy férfi ül itt hátul, lehajtott fejjel, és imádkozik. Valójában nem magáért imádkozik, hanem valaki másért. Egy—egy lányért. A saját lányáért. Hiszed ezt, uram? Baj van a lábával. Baj van a térdével. Így van. Nem kell sírnod, Ő ott van melletted. A lányod kórházban van, ugye? Tuberkulózis. Hiszel? Hiszel? A Mester eljött és hívja őt. Hiszel, mint az apukája? Hiszel? Hadd látogassa meg őt ma este, és téged is. Legyen vége.

189 Itt van egy kisfiú, egy barna arcú kisfiú. Bőrbetegségben és asztmában szenved, egy kis mexikói fiú, mexikói fiú ül ott. Nem innen való. San Joséből való. Hiszel, fiam? És még valami, az apád itt van veled. Ő egy szolgáló. Így van. Hiszel abban, hogy Isten meg tudja mondani a neved? Ettől nagyon erősen hinnél? A neved Reuben. Most higgy. Um-hum. Isten meg fog gyógyítani téged.

190 A Mester eljött, és téged hív. Ó, bűnös, ó, beteg ember, nem látod, hogy a Mester egy emberben, a hívők között nyilvánul meg? Azért jött, hogy hívő gyermekeit egészségre hívja. Azért jött, hogy megtérésre hívja a bűnöst. Visszacúszott, gyülekezeti tag, a Mester eljött, és hív téged.

191 Elhiszed ezt? Hiszel benne, a te szükségéidért? Ha igen, emeld fel a kezed, és mondd, “Hiszek a szükségeimért.” Aztán állj fel, és fogadd el. A Mester eljött és téged hív. És bárki is vagy, bármi szükséged is van, a Mester eljött, és hív téged. Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

192 Az a kis asszony bement a városba, és azt mondta, “Gyere, nézd meg az embert, aki megmondta nekem, hogy mi a baj.” Nem mentél be a városba. Te magad jöttél és láttad, ezért a Mester eljött és hívott téged.

193 Emeld fel a kezed, dicsérd Őt, és mondd, “Uram Jézus, bűnös vagyok, bocsáss meg nekem. Visszacúsztam; fogadj vissza, Uram. Szükségem van a Szentlélekre; tölts be engem. Beteg vagyok; gyógyíts meg engem. Nyomorék vagyok; gyógyíts meg engem.” A Mester eljött és téged hív. Emeljétek fel most a kezeteket, és adjatok Neki dicséretet. Ámen.

194 (Adj nekünk egy akkordot, “Őt dicsérem, Őt dicsérem.” Ismered? *Őt dicsérem.* Ismered, ugye?)

Hisztek?

Őt dicsérem, Őt dicsérem,
 Ó, dicsérjétek a bűnösökért megölt Bárányt;
 Adjatok neki dicsőséget mindnyájan,
 Mert az Ő Vére lemosott minden foltot.

195 Szeretitek Őt? Hát nem szeretsz énekelni Neki, amíg Ő itt van? Ő egy Szellem, aki az épületben mozog. Ismeri a szíveteket, mindent tud rólatok. Énekeljük neki, teljes szívünkéből.

Őt dicsérem . . .

Emeld fel a kezed, ahogy énekelsz.

Én . . .

Most csak dicsérjétek Őt.

. . . dicsérem

Ó, dicsérjétek a bűnösökért megölt Bárányt;
Adjatok neki dicsőséget mindnyájan,
Mert az Ő Vére lemosott minden foltot.

196 Ó, hölgyem, te a tolószékben, ha csak egy kicsit jobban tudnál hinni.

én . . .

Próbáljuk meg még egyszer. Várok valamire.

Őt dicsérem, Őt dicsérem,
Ó, dicsérjétek a bűnösökért megölt Bárányt;
Adjatok neki dicsőséget mindnyájan,
Mert az Ő Vére lemosott minden foltot.

197 Most, miközben ezt újra énekeljük, fordulj meg, fogj kezet valakivel, miközben énekeljük, énekeljük, “Őt dicsérem.” Gyerünk, most mindannyian együtt.

Őt dicsérem, Őt dicsérem,
Ó, dicsérjétek a bűnösökért megölt Bárányt;
Adjatok neki dicsőséget mindnyájan,
Mert az Ő Vére lemosott minden foltot.

198 Ó, bűnös barátom, nem jönnél fel most ide? Gyertek fel és dicsérjétek Őt mindnyájan. Mindannyian, akik meg akarjátok vallani Őt Megváltótoknak. Az Ő Jelenlétében, miközben a szentek Szellemben imádnak, nem jönnél ide és állnál meg? Mondd, “Bizonyágot akarok tenni ma este. Dicsérni akarom Őt. Jönni akarok. Nem szégyellem Őt. Azt akarom, hogy a világ tudja, hogy elfogadom Őt Megváltómnak, itt, amíg jelen van.” Gyere, miközben énekeljük.

Őt dicsérem . . .

Nem jössz?

. . . Őt dicsérem,
Ó, dicsérjétek a bűnösökért megölt Bárányt;
Adjatok neki dicsőséget mindnyájan,
Mert az Ő Vére lemosott minden foltot.

199 Ó, ez az, hölgyem, gyerünk. Ki jön még, Krisztus Jelenlétébe? Gyere ide, testvérnő, állj ide.

200 Valaki más, aki azt akarja, hogy Ő legyen a Megváltód, most, és aki nem szégyelli. Azt mondta, “Ha ti szégyenkeztek miattam

az emberek előtt, én is szégyenkezni fogok miattatok Atyám és a szent Angyalok előtt” Ha most nem szégyelled Őt, és akarod Őt Megváltódnak, amíg itt van! Láttad Őt. Olyan tökéletes, hogy Maga az Ige mutatta be. Gyere fel, amíg a szentek imádnak. Nem jössz fel?

²⁰¹ Isten áldjon, uram. Itt jön egy idős hölgy, igazán idős. Nem jönnél ki?

Én . . .

Énekeljétek.

. . . Dicsérnem . . .

²⁰² Így van, fiatalok, gyertek csak ide. Csak dicsérd. Isten áldjon meg, hölgyem, így kell ezt csinálni. Isten áldjon titeket, fiatalok.

. . . bűnösökért megölt
Adjatok neki dicsőséget mindnyájan,
Mert az Ő Vére lemosott minden foltot.

²⁰³ Amíg a szolgálók ezekhez az emberekhez mennek, addig most nem jönne valaki más? Visszacsúszott, nem jönnél, és mondanád, “Szégyellem az életemet”? Ő itt van. Hiszed, hogy Isten szolgálója vagyok? Emeld fel a kezed. Miért, Jézus Krisztus közöttünk van. Nem akartnátok jönni?

Adjatok neki dicsőséget . . .

Nem jönnél, hogy dicsőséget adj Neki?

mindnyájan, . . .
Mert az Ő Vére lemosott . . .

²⁰⁴ Márta, jössz, vagy Máriával fogsz otthon ülni? Maradsz valamilyen szervezetben, és azt mondod, “Ó, az én gyülekezetem nem így hiszi,” amikor Krisztus ki lett nyilatkoztatva? Hátrébb állsz és ezt mondod, vagy kijössz előre? “Nos, majd megmondom, amikor én . . .” Nem. Ma van az az óra. A halál körülvesz, mint Jairus lányát.

²⁰⁵ Gyere most! Visszacsúszott, gyere most. Bűnös, gyere most. Itt az idő. A Mester eljött, és hív téged. Hív téged. Azt kérdezed, “Honnan tudom?” Az én hangomon beszél. Ha a hangomon keresztül betegségeket, szenvedéseket és egyebeket nevez mag, hát nem tudod, hogy a bűneidért is hív? Gyere ki! Gyere most, ez lehet az utolsó lehetőség, ami valaha lesz.

²⁰⁶ Még egyszer, többnek kellene itt lennie, barátaim. Nem akarlak zavarba hozni, hogy így kihívlak. Ez nem helyes. Ha néha talán . . . Azok a farizeusok azt hitték, hogy meg vannak mentve, de nem voltak. Te is ugyanezt gondolod. Gyere most.

²⁰⁷ Legyél biztos benne! Ne, ne csak megkockáztasd. Ha egy kis kétség is felmerül benned, ne kockáztass. Gyerünk most. Itt az idő, most, amíg a Forrás nyitva van, amíg a Szentlélek itt van. A Mester eljött. Az a kis kétely, ezt próbálja mondani neked,

“Kétkedsz.” Add át. Gyerünk, most. A Mester eljött és hív téged. Így van, csak gyertek, csak gyertek.

Őt dicsérem, Őt dicsérem,

Nem jönnél, hogy dicsérd Őt?

Ó, dicsérjétek a bűnösökért megölt Barányt;

Adjatok neki dicsőséget mindnyájan,

Mert az Ő Vére lemosott minden foltot.

²⁰⁸ Most, amíg a bűnösök jönnek, hogy igényeljék Őt, addig mindenki dicsérje Őt, ahogy most énekeljük. Emeljétek fel a kezeteket, énekeljétek, hogy dicsérjétek Őt, most, mindannyian együtt:

Őt dicsérem, Őt dicsérem,

Ó, dicsérjétek a bűnösökért megölt Barányt;

²⁰⁹ Csak dicsérjétek Őt! Ti, akik itt vagytok, imádkozzatok, kérjétek Őt, hogy bocsásson meg nektek. Meg fogja tenni. A Mester eljött és hív téged. Isten áldjon.

64-0213 Azután Jézus Eljött És Hívott
Elliott Előadóterem
Tulare, California Egyesült Államok

HUNGARIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Szerzői jogi nyilatkozat

Minden jog fenntartva. Ez a könyv kinyomtatható otthoni nyomtatón személyes használatra, vagy ingyenesen terjeszthető Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése céljából. A könyv nem árusítható, nem sokszorosítható nagy mennyiségben, nem tehető közzé weboldalon, nem tárolható adat-visszakereső rendszerben, nem fordítható le más nyelvekre, és nem használható adománygyűjtésre a Voice Of God Recordings kifejezett írásos engedélye nélkül.

További információért vagy más elérhető kiadványokért kérjük, lépjen kapcsolatba:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org